Duhovi s tirov ali Odtisi rok duhov

To je legenda o Duhovih s tirov (*Ghost Tracks*) ali Odtisi rok duhov (*Ghost Handprints*) v San Antonio v Teksasu.

Zgodba pravi, da je v začetku 1930-ih ali 40-ih, šolski avtobus za prevoz otrok bil na svoji poti po koncu pouka. Ko je avtobus šel v klanec in čez železniške tire, se je ustavil. Nenadoma se je vlak, ki je šel prehitro, zaletel v avtobus in ubil vse potnike.

Čeprav je za Duhove s tirov znano, da se gre na ta kraj na noč čarovnic (Halloween), ga ljudje redno obiskujejo skoraj vsak dan v tednu. V zadnjih petih mesecih sem z družinskimi člani šel trikrat. Nisem iz Teksasa, toda to je kraj dogajanja kjer se fenomen pojavi. Če ustavite svoje vozilo petdeset metrov stran od tirov, ga postavite v prosti tek in izklopite motor, se bo vaše vozilo zapeljalo čez tire.

Poskušali smo na različne načine in je vsakokrat delovalo. Uporabili smo zavore, ko smo šli čez tire in smo se še vedno zapeljali čez. Ustavili smo se na spodnji strani tirov, ko smo bili skrivnostno potisnjeni čez. Ni nam bilo dovoljeno, da gremo nazaj na vrh hriba. Mnogo ljudi je bilo tam vse tri noči, ko smo bili na obisku, kar potrjuje priljubljenost Duhov s tirov.

Pravijo, da duhovi otrok, ki so umrli na avtobusu, potiskajo avtomobile stran od železniških tirov, da potniki ne bi doživeli enake usode. Legenda pravi, da če si dal prah na zadnjo stran vozila, si lahko v njem jasno videl majhne odtise rok, ki so potisnile vozilo. Videl sem veliko ljudi, ki so to naredili in iskali odtise rok, po tem, ko so bili preko tirov. Ne vem, če so kaj našli, mi nismo uporabili prahu.

Druga srhljiva stvar je, da so ceste v bližini železniške proge poimenovane po otrocih, ki so umrli v nesreči. Duhovi s tirov so na Shane Road. Tukaj je tudi Cindy Sue, Bobbi Allen, Richey Otis, Laura Lee Way in Nancy Carole. Prebral sem knjigo, ki jo je kupila moja babica, z naslovom "Spirits of San Antonio and South Texas" od Docia Shultz Williams in Reneta Bryne. Ta knjiga je zanimiva in ima nekaj strani o Duhovih s tirov.

***

Odtisi rok duhov (Ghost Handprints)

Odtisi rok duhov

Kategorija: Ameriške urbane legende

Moja žena Jill in jaz sva se v začetku maja pozno zvečer peljala domov iz zabave pri prijatelju. To je bil lep večer s polno luno. Smejala sva in pogovarjala o zabavi, ko je motor začel kašljati in v sili iti naprej. Dosegla sva železniški prehod kjer Villamain Road postane Shane Road. Po lokalni legendi je bil to kraj, kjer se je avtobus poln otrok ustavil na tirih. Vsi na avtobusu so umrli od prihajajočega tovornega vlaka. Poročali so da duhovi otrok preganjajo to križišče in naj bi varovali ljudi pred nevarnostjo.

Nisem želel, da se železniška nesreča ponovi, zato se udaril pedal za plin, poskušal sem priti z našim avtom varno čez tire, preden se povsem pokvari. Vendar presneti avto ni hotel sodelovati. Ustavil se je neaktiven na sredini železniških tirov.

Kot da to ni dovolj, so začeli utripati železniški signali in na tiru se je pojavila svetla luč in prihajala hitro po progi navzdol proti najinemu avtomobilu. Obrnil sem ključ pritisnil pedal za plin, poskušal sem zagnati avto.

"Pohiti, Jim! Vlak prihaja", je zavpila moja žena, kot da nisem slišal pihajočega opozorilnega žvižga.

Oblival me je znoj in poskušal sem znova zagnati motor. Nič.

"Morava priti ven!" sem zakričal na svojo ženo, ki je segala za kljuko.

"Ne morem", je zavpila Jill obupno. Borila se je s svojim varnostnim pasom. Imela sva težave z njim v zadnjem času. Obtičala sva več kot enkrat, in hotel sem ji pomagati dobiti ga narazen.

Vrgel sem se čez ročko menjalnika in se boril z neposlušnim varnostnim pasom. Moje roke se tresle in znoj je oblival moje telo, ko sem začutil ropot bližajočega se vlaka. Pred tem naju je videl in je močno žvižgal. Tvegal sem hiter pogled preko rame. Strojnik je skušal upočasniti, vendar je bil preveč blizu, da bi lahko ustavil, preden bi naju udaril. Okrepil sem svoje prizadevanje.

Nenadoma je bil avto od zadaj ostro potisnjen. Jill in jaz sva tako sopla, da sva padla v naročje, ko se je avto začel premikati naprej, na začetku počasneje, nato pa vedno bolj hitro. Zadnji del je šel s tirov sekundo preden je vlak zagrmel mimo. Ko se je premikajoč avto ustavil daleč stran od tirov, je strojnik pomolil glavo skozi okno lokomotive in pomahal s pestjo nad nama, nedvomno je kričal nekaj grdega, ker sva ga prestrašila.

"Uf … to je bilo blizu", je zasopla Jill, kot sem bil v pokončnem položaju. "Kako si premaknil avto?"

"Nisem", sem dejal. "Nekdo nama je moral pomagati."

Skočil sem skozi vrata na voznikovi strani vozila in tekel nazaj na tire se zahvalit najinim reševalcem. V svetli mesečini sem preiskoval območje in gledal za osebo, ki je potisnila najin avto iz poti vlaka. Tam ni bilo nikogar. Večkrat sem zaklical, vendar ni nihče odgovoril. Po nekaj minutah borbe s svojim varnostnim pasom se je Jill končno osvobodila in se mi pridružila.

"Kje je?" je vprašala.

"Nikogar ni tukaj", sem zmeden odgovoril.

"Morda ga je samo sram, da bi se zahvalila", je dejala Jill. Povzdignila je glas. "Hvala ti, kdorkoli si", je zaklicala.

Veter se je malo okrepil, vrtinčil okoli naju, trepljal najine lase in najina ramena kot mehki dotik otroške roke.

"Ja, hvala", sem ponovil glasno najinemu skrivnostnemu reševalcu.

Ko sva se vračala nazaj k najinemu okvarjenemu vozilu, sem izvlekel svoj mobilni telefon, pripravljen da pokličem avtovleko. Ob meni, Jill se nenadoma ustavi in zastrmi v zadnji del najinega avtomobila.

"Jim, poglej!" je zasopla.

Strmel sem v najino vozilo. Po vsej zadnji strani najinega avtomobila so bili na več mestih raztreseni žareči odtisi rok. Bili so majhni odtisi rok, take vrste, ki krasijo stene osnovnih šol po vsej državi. Začel sem se tresti, ko sem spoznal resnico, najin avto so izven tirov potisnili duhovi šolarjev, ki so umrli na tem mestu.

Veter je pometel okoli naju še enkrat, in mislil sem, da sem slišal odmev šepeta otroških glasov "dobrodošla sta", kot da je potrepljal najina ramena in roke. Potem se je veter polegel in odtisi rok na zadnjem delu najinega avtomobila so zbledeli.

Jill in jaz sva se v grozi in ugodju za trenutek stisnila skupaj. Na koncu sem jo sprostil in je odšla v avto, medtem ko sem poklical lokalno garažo, da pridejo in naju odvlečejo domov.

S. E. Schlosser

***

Naslednji video z naslovom "The Ghost Tracks of San Antonio" prikazuje preiskavo Jonathan-a Levit-a v TV oddaji Miracle Hunters. Tukaj je razkrit mit in prikazuje teorijo o tem, kako se je začela legenda.

Galerija: Odtisi rok duhov